

Index in Lib. Sex

Conduktor in sebi locata persistens, præsumitur reconducisse, p[ro]f. 83. lib. 3. n. 4. & seq. vide re-conductio, & relocatio.
 conductus in contractu locationis pensionem, locator patientiam præstat, p[ro]f. 83. lib. 3. n. 1.
 conductus non expellendo, pactum in prima conductione factum, censetur in reconductione repetitum, p[ro]f. 35. lib. 3. n. 20.
 conductus in secundum regionis constitutinem, p[ro]f. 35. lib. 3. n. 6.
 conductus in re conducta persistente, præsumi conduitas, tamen in v[er]o bano, quam in rusticu p[re]dicto locum habet, p[ro]f. 83. lib. 3. n. 6.
 conductore non impletus ex parte sua, locationis non præsumitur facta renouatio, p[ro]f. 83. lib. 3. n. 43.
 conductore perseverante in re conducta modicum temporis, non præsumitur facta contractus renouatio, ibid. n. 43.
 conductum aut locatorum heredes, in contractu facto perseuerare voluisse præsumuntur, p[ro]f. 83. lib. 3. n. 26. & 27.
 conductio p[re]dicti rusticu, & v[er]o bano, qua in re differant, p[ro]f. 83. lib. 3. n. 7.
 conductus aut locatio, aliam et quicunque solemnitatem ultra patientiam, reputata non præsumitur, ibid. n. 28.
 conductionis, & concordie renouatio, concurrente temporis antiquitate præsumitur, item si conductio, & locatio ad longum tempus facta sit, vel in emphyteusim, p[ro]f. 83. lib. 3. n. 35. & 36.
 conductionis in contractu pignora data a tertio, non censetur in causa reconductione in eius p[re]dictum repetita, ibid. n. 50.
 conductionis adiectum pactum de affiancando, censetur in reconductione repetitum, p[ro]f. 83. lib. 3. n. 22.
 confessari, qui tenent open ferre confederatis, satis dicuntur auxilium præstuisse, si fecerint quicquid potuerunt, vi feruarent, & defenderent, p[ro]f. 28. lib. 3. n. 10.
 confessionem extenuat de tempore ad tempus, nec de casu ad causam, p[ro]f. 64. lib. 6. n. 41.
 confessio dubia debet contra ipsum confidentem interpretari, p[ro]f. 2. lib. 5. n. 46.
 confessio facta sine causa, licet non valeat, facta tamen in articulo mortis valer, p[ro]f. 5. lib. 5. n. 15.
 confessio facta in testamento, licet simulata facta præsumatur, & nil valeat, atamen sic confessio iuravit, valer, quia cum cogitat de morte, non præsumitur peccasse, p[ro]f. 5. lib. 5. n. 5.
 confessio generalis, & ad nullum certum tempus restricta omnia tempora complectitur, p[ro]f. 2. lib. 5. n. 45.
 confessio, qui recipitur contra præsumptionem iuris, & de iure, multo magis recipitur contra solam iuris præsumptionem, p[ro]f. 21. lib. 5. n. 8.
 confessio sacramentalis, an & quando præsumatur a sacerdote consensi, & licentia confessi reuelata, atque de rebus p[ro]f. 95. libro 6. num. 1.
 confessio est certa, & manifesta aduersus confidentem probatio, p[ro]f. 5. lib. 2. n. 39.
 confessio omnium probationum maxima est, q[ui] lib. 1. n. 37.
 confessio non est probatio, sed reuelatio ab onere probandi, secundum Alciatum, q[ui] lib. 1. n. 6.
 confessio facta a legi recepta, tantum operatur, quantum vera, q[ui] lib. 1. n. 10.
 confessio vera, vel facta iudicialis, quando non dicitur præsumptionem iuris, & de iure, ibid. n. 11.
 confessio extra iudicialis, non dicitur præsumptionem iuris, & de iure, ibid. n. 12.
 confessio ab initio quando non possit, nec debet extorqueri, ibid. n. 15.
 confessio extra iudicium probat contra confidentem, donec de errore constet, p[ro]f. 130. lib. 4. n. 50.
 confessio iurata testatoris fidem facit, p[ro]f. 60. lib. 2. n. 8.
 confessio mariti de dote recepta matrimonio constante in aliquo parte probata, p[ro]f. 83. lib. 3. n. 3.
 confessio unico teste probata, quando non sufficiat, ut duæ probations coniungantur, q[ui] lib. 1. n. 3.
 confessio obligationem non parit, sed eam detegit, p[ro]f. 63. libro 6. num. 4.
 confessio pecunia numerata refertur inter simulationes contractus, p[ro]f. 48. lib. 2. n. 5.
 confessio quando colligantur non dicatur officere, & mihi minime prodest, ita ut probet in re contraria se dominum existere, p[ro]f. 53. lib. 6. n. 96.
 confessio etiam erroneam usque ad sententiam prolationem reuocare, licet impune, p[ro]f. 63. lib. 6. n. 97.
 confessione mariti ignorabilis de dote, matrimonio cum nobilitate constante, ipsi prædicare, p[ro]f. 1. lib. 3. n. 77. factam in testamento irreuecibilem esse, ex quo patruus est quæsumus, p[ro]f. 35. lib. 3. n. 32.

Con-

Præsumpt. Iacobi Menochij.

Confessio sua, us aduersatio nemo confert, in beneficialebus, pres. 5. lib. 2. n. 40. extra iudiciale per reum reuocata locus non est tortura, q[ui] 83. lib. 1. n. 25.
 confessiones duas extra iudicium factæ semiplenè probant, ideoque simil sunt & perfectam constituent probationem, q[ui] 4. lib. 1. n. 6. Quod quando non procedat, ibid. n. 7.
 confessio etiam se cum socijs commisit, de socijs non creditur, q[ui] 24. lib. 1. n. 34.
 confessio recipit pecuniam, licet possit opponere exceptionem non numerata pecunia, si tamen in extremis agens confessus sit recepisse, non poterit eius heres obsecrare exceptionem, p[ro]f. 5. lib. 5. n. 14. per torturam filii dicitur confessus in tormentis, p[ro]f. 5. lib. 5. n. 12.
 confessus, sive confessio, ut contrauenire nequit, ita nec eius heres & successori, p[ro]f. 63. lib. 6. n. 13.
 confines territorii præsumuntur se extendere, usque quo antiquitus excedebantur, p[ro]f. 43. lib. 6. n. 3. Et conjecturis, & præsumptionibus quicunque confines probantur, ibid. n. 4.
 confirmationibus derogans Pontifex, de suis non intelligitur, p[ro]f. 44. lib. 3. n. 17.
 conjectura quid sit, & unde nascatur, quam varie definiatur, q[ui] 7. lib. 1. n. 21. & multis seq.
 conjectura est, vel de re, ut quid factum sit, vel de animo, ut quid cogitatum sit. Vt quid factum sit, circa tria tempora, q[ui] 11. lib. 1. numero 9. & 10. que de animo est, voluntatis questio appellatur, ibidem numer. 11. de re, considerat tria tempora, p[ro]f. 5. lib. 1. numero 1. de re, considerat tria tempora, p[ro]f. 5. lib. 1. numero 1. de re, retinet nomen generis, & semper dicitur quæstio facti, ibid. n. 3. de animo, ver fatur, & ipsa circa tria tempora, ibid. n. 4. de animo appellatur quæstio voluntatis, ibid. n. 5. à causa dicitur, ut ab amore, & dilectione, q[ui] 7. lib. 1. n. 5. Abira, ibid. n. 6. Ab odio, n. 7. à metu, n. 8. à cupiditate, n. 9. à spe, n. 11. à correctione, n. 12.
 conjectura communis iuri adherens, firmior reputatur ea, quæ iuri speciali nititur, q[ui] 29. lib. 1. n. 6.
 conjectura magis verisimilis, validior est, ibidem n. 10. descendens à quasi possessione, potentior est ea, quod quelibet res præsumatur libera, ibidem n. 12. quia tantum absurdum, & iniquum, si minor est, & validior, n. 16. sumpta à verbis præcedentibus diversa est ab ea, quæ sumitur a subsequentibus, quæstio 28. lib. 1. numero 21. Et quod præferatur ei, quæ a subsequentibus sumitur, ibid. n. 22. cum à persona qualitate sumitur, quæ præsumatur, & consideratur, q[ui] 15. lib. 1. numero 2. sumitur ab ætate, sexu, valetudine, physiognomia, &c vide ibid. numero 3. & seq. & præsumptio dicitur ab animi affectibus, q[ui] 16. lib. 1. n. 1. à fletu, n. 2. ex trepidatione animi, mutatione vultus, & alijs, verum, vel falso testes dixerint, n. 3. à taciturnitate, n. 4. & quomodo id accipiendo, n. 5. idem est, quod præsumptio, & indicium, p[ro]f. 89. lib. 4. n. 4. & 14.
 conjectura vehementer requiritur ad excusandum dolum præsumptum in his, quæ naturaliter sunt illicita, & mala, p[ro]f. 3. lib. 5. n. 12. & præsumptions sufficientia in his, quæ sunt difficilis probatio, p[ro]f. 41. lib. 5. n. 27. & p[ro]f. 36. lib. 5. n. 2. & p[ro]f. 33. lib. 2. n. 18. due vna sola sunt potentiores, & præualere debent, p[ro]f. 3. lib. 4. n. 14. quando ex aliquo actu capi possunt quarum vna delictum significat altera excludat, eligenda est ea, quæ virtus, & crimen caret, p[ro]f. 5. lib. 6. n. 23. ex quibus cognoscatur filios in conditione positos succedere ex testamento, quales esse debeat, p[ro]f. 76. lib. 4. n. 26. desumpta persona, frequens est in iure v[er]o, q[ui] 15. lib. 1. n. 1. locus est in his omnibus, quibus debet factio ambigui, q[ui] 11. lib. 1. n. 8.
 conjecturam a natione nimis generali esse dicit Simancas, q[ui] 15. lib. 1. n. 10. vnam tollit alla contaria, p[ro]f. 104. lib. 5. n. 24.
 conjectura dicuntur, quia coniunguntur origini sue, & sunt quasi connexa, & colligatur, q[ui] 7. lib. 1. n. 23. quanquam faciant rem evidentissimam, q[ui] 3. lib. 1. n. 13. quibus dolus detegitur, iudicantis sunt in arbitrio, q[ui] 58. lib. 1. n. 21.
 conjectura in claris non est opus, p[ro]f. 10. lib. 3. n. 1.
 conjectura, quibus colligitur testatorem voluisse legatum, vel fidicemus in conditione transmitti, aliquando ex verbis testamenti, aliquando extra verba, seu ex tacita mente testatoris, colliguntur, & debent esse probabiles pro iudicis arbitrio, p[ro]f. 210. lib. 4. n. 79. quando autem sumuntur, n. 80.
 conjectura quid possit, & quid, & quando operentur circa transmissionem, ibid. n. 8. & seq. Quando autem non operentur transmissionem, ibid. n. 86. de mente, & voluntate testatoris, circa transmissionem, quæ & quales sint, n. 87. & 26. enumerantur usque ad finem præsumptionis.
 conjectura non est locus in claris, p[ro]f. 31. lib. 5. n. 23. & p[ro]f. 40. lib. cod. n. 20. Vide supra in ver. in claris.
 conjugatus non potest de iure ab uxore recedere, & ingredi reli-

B 3 Con-